

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/28/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201851
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeniík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201851.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniíka a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peřovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobkyne: Dana Vozárová, Horné Pršany 105, 974 05 Horné Pršany, IČO: 34 258 604, zastúpená advokátkou JUDr. Natáliou Kubáňovou, so sídlom Zsigmonda Móricza 5707/8, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2824/2017-640 zo dňa 05.10.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/224/2017-62 zo dňa 12.02.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), žalobu žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia a postupu správnych orgánov odmietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa sa včas podanou správnu žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2824/2017-640 zo dňa 05.10.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej aj len „PPA“) č. 500/24024/50/2016 zo dňa 11.07.2017 o nariadení obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“) vo veci Jednotnej žiadosti na rok 2016, registrovanej pod č. 5180023170 zo dňa 09.05.2016 a ukončeného právoplatným rozhodnutím č. 500/2061/16265/2016 zo dňa 14.12.2016.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu o povolení obnovy konania nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktoré by zakladalo, menilo, zrušovalo alebo deklarovalo práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobkyne alebo sa ich priamo dotýkalo. Ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré samo o sebe nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, pretože samotné rozhodnutie o povolení, resp. nariadení obnovy konania je rozhodnutím, ktoré sa v zásade práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka. Z tohoto dôvodu krajský súd žalobu ako neprípustnú odmietol.

II.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a j/ SSP, ktorou žiadala, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľka napadnuté rozhodnutie považovala za priamy zásah do svojej právnej istoty a tvrdila, že bola dotknutá na svojich právach a právom chránených záujmoch. Napadnuté rozhodnutie je nezákonné a vydané bez splnenia podmienok uvedených v § 62 správneho poriadku. Predovšetkým namietala nepreskúmateľnosť postupu a konania správnych orgánov ohľadom nariadenia obnovy konania. Prvostupňový správny orgán a žalovaný ako dôvod povolenia obnovy konania uviedli administratívnu chybu zamestnanca „IACS“. Jednalo sa o zanedbanie povinnosti PPA (porušenie § 3 ods. 4 a 5 správneho poriadku a zákona č. 400/2011 Z. z. o štátnej službe), čo nepredstavuje zákonný dôvod na povolenie obnovy konania. Ďalej namietala nepreukázanie verejného záujmu pre nariadenie obnovy konania. Tým nebola splnená ani druhá podmienka pre nariadenie obnovy konania. Nesúhlasila ani s argumentáciou žalovaného, že nariadením obnovy konania sledoval dodržanie podmienky minimalizovania rizika finančnej ujmy hroziacej SR poskytnutím neoprávnenej podpory, pričom mu unikla zodpovednosť za spôsobenú ujmu žalobkyni. V tejto súvislosti poukázala na zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Záverom zhrnula, že podanou žalobou sa domáhala ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktoré sťažovateľke zasiahlo do života, súkromia i osobnej integrity.

III.

6. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný nesúhlasil s jej dôvodmi a mal za to, že krajský súd aplikoval na prejednávajúcu vec relevantné zákonné ustanovenia, ktoré aj správne vyložil. Súhlasil s postupom krajského súdu, ktorý žalobu pre nespôsobilý predmet preskúmania odmietol, a preto sa ani nemohol zaoberať dôvodmi uvedenými v žalobe. Povinnosť správneho súdu vysporiadať sa meritórne so žalobnými námietkami je iba v prípade, ak by preskúmané rozhodnutie podliehalo súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, čo však nie je daný prípad. Uvedené dostatočne jasne a zrozumiteľne vyplýva i z odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorom krajský súd správne uviedol, z akých dôvodov žalobu odmietol a prečo sa žalobnými námietkami nezaoberal.

7. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), osobou oprávnenou podať kasačnú sťažnosť (§ 442 ods. 1 SSP) a riadne zastúpenou (§ 449 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP).

9. Následne kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, a po preskúmaní

napadnutého uznesenia a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od právneho záveru obsiahnutého v odôvodnení napadnutého uznesenia.

10. V posudzovanej veci je kľúčovou otázkou prípustnosti preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 2824/2017-640 zo dňa 05.10.2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie PPA č. 500/24024/502016 zo dňa 11.07.2017 o povolení obnovy konania.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 7 písm. b/ SSP, správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

14. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základy správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť.

15. Správnou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy o nariadení obnovy konania. Ako správne uzavrel krajský súd v napadnutom uznesení č. k. 5S/224/2017-62 zo dňa 12.02.2019, nejedná sa o rozhodnutie orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktoré by zakladalo, menilo, zrušovalo alebo deklarovalo práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobkyne alebo sa ich priamo dotýkalo. Rozhodnutie o povolení obnovy konania je rozhodnutím procesnej povahy, ktoré samo o sebe nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, pretože takéto rozhodnutie sa v zásade práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka. K zásahu do práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania nemôže dôjsť už samotným vydaním rozhodnutia o nariadení obnovy konania, nakoľko vydaním tohto rozhodnutia nedochádza k zrušeniu pôvodného právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ale iba k zrušeniu prekážky res iudicatae a súčasne sa vec vracia do štádia pred rozhodnutím. V prípade, že sa v obnovenom konaní zistia dôvody na zmenu pôvodného rozhodnutia, nové rozhodnutie v obnovenom konaní nahradí pôvodné právoplatné rozhodnutie. Až konečné právoplatné rozhodnutie vydané v obnovenom konaní môže predstavovať zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov konania a môže tak byť spôsobilým predmetom preskúmania správneho súdom.

16. Správny bol preto postup krajského súdu, ktorým žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol a svoje rozhodnutie dostatočne preskúmateľne čo do dostatku dôvodov a zrozumiteľnosti odôvodnil.

17. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

18. O trovách kasačného konania rozhodol podľa 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu žalobkyne v tomto konaní a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.